

Аммоус

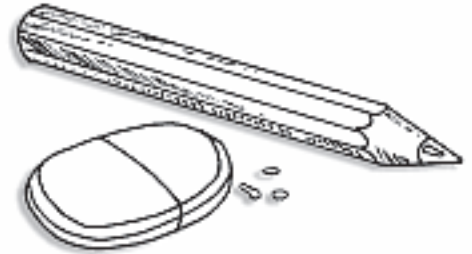
Бижур

ПЕШГУФТОР

Бачагони меҳрубон

Сари дастархон меҳмонхоро барои хӯрдан даъват мекунанд. Меғӯянд: "Гиред, хӯред". Ҳамин тавр мо туро бо ин дафтар ба хӯрдан даъват мекунем. Дар курсҳои охирин мо ба ту калиди заррин пешкаш кардем ва ба ту нишон додем, ки Худо ба ту хушхабаре дорад, ки аз тилло беҳтар аст. Акнун мо мехостем, ки ту худат Китоби Муқаддасро бихӯри. Не, фикр накун, ки ту ҳақатан бояд китоберо хӯри. Хӯрдан ба он маъност, ки инро ба дили ту ворид кунӣ, на ба шикам!

Ин дафтар яке аз чумлаи курсҳои мактаби Тавроту Инчил "Аммоус" аст, ки маҳз ба кӯдакону наврасон ёрдам мерасонанд. Ному насабатро навишта ва чистонхоро пур карда, дафтарро ба дастурдиҳандаат ё муаллими мактаби якшанбегиат гардонда дех. Ё онро тафтиш мекунад ва баҳо мегузорад. Баъди бо баҳоҳои 3 то 5 тамом намудани се курс ба ту ифтихорнома медиҳем.

Акнун ба пеш!

Дарси 1

Ному насаб: _____

Нишонӣ: _____

Китоби Муқаддас китоби хеле хуб аст, зеро он ба мо бисёр чизҳоро оиди Худои бузург баён мекунад:

Ў Писари Худ Худованд Исои Масехро фиристод, то ба мо ёрӣ диҳад, ки оиди Ў беҳтар фаҳмем.

Худо хоҳони он аст, ки Ўро шиносем ва бо Ў дӯст бошем, дастуроти хирадмандонаи Ўро оиди зиндагии хушбахтона қабул намоем ва ба дигарон дар доништан оиди Ў ёрӣ диҳем.

Ҳангоме ки мо масеҳӣ мешавем, Худо ба мо чун бо фарзандони Худ муносибат мекунад ва Рӯҳи Худро дар дилҳои мо сокин мегардонад.

Дар ин ҷо Ғалотиён боби 4, ояти 6-ро навис:

Дарси 2

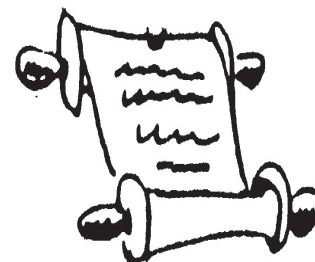
Китоби Муқаддас

Китоби Муқаддасро гоҳо ба таври гуногун номбар мекунанд. Онро чунин номидан мумкин аст: “Китоби Муқаддас” (Муқаддас - зеро аз ҷониби Худо омадааст).

“Каломи Худо” (Зеро Худо онро гуфтааст).

“Навиштаҳо”, ки дар замони Аҳди Қадим дар лӯлапечҳо навишта шудаанд.

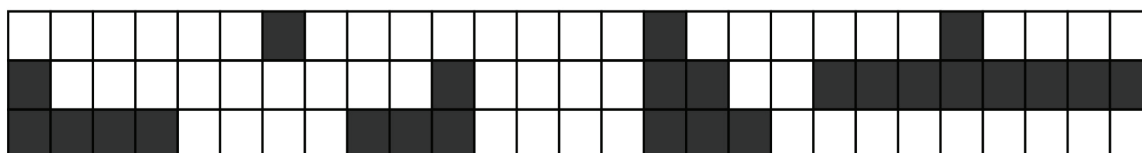
Баъзе одамон фикр мекунанд, ки Китоби Муқаддас қисман суханони Худоро дар бар мегирад, гӯе баъзе қисмҳои он чизҳое мебошанд, ки одамон навиштаанд. Ин на он чизест, ки Китоби Муқаддас мегӯяд.

Дар ин ҷо 2Тимотиюс боби 3, ояти 16-ро навис. Ин оят ба ту мегӯяд, то ҷӣ андоза Китоби Муқаддас Каломи Худо аст. Зери калимаи “тамоми” хат каш!

1

Пораҳоро тартиб дода, ҳарфҳоро ба кроссворд гузор.

х	у	д	о	т	о	б	д	д	а	и	м	к	и	а	л	о	у	қ	а	с	к	м	и	
				е	н	о	з	е	р	м	а	н	м	к	и	д	,	о						
а	с	т	.			х	о	н	р	у	д	о			г	у			о			ф	т	а

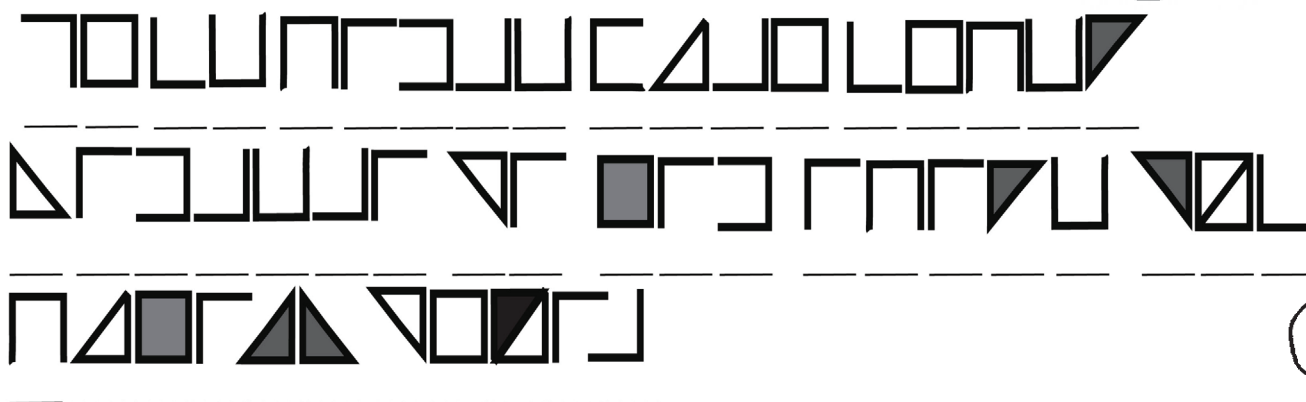
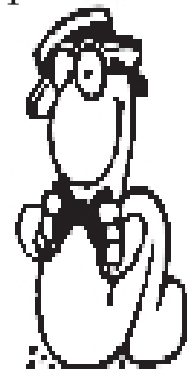
3

Дарси 3

Барои кӣ?

Барои кӣ Китоби Муқаддас навишта шудааст? Алифбои дар зер бударо истифода бурда ин оятро навис.

А=	Ё=	К=	Р=
Б=	Ҳ=	Л=	Т=
Г=	Х=	М=	У=
Д=	И=	Н=	Ш=
Е=	Й=	О=	Ҷ=
С=	В=	Қ=	ӯ=

Ин барои масеҳиён навишта шудааст.
Дар ин ҷо 1Таслӯникиён 2:13-ро нависед.

1

Чӣ суханони хайратовар! Ин оят мегӯяд, ки чунин суханон дар онҳое ки бовар мекунанд, амал мекунад!

Хондани Китоби Муқаддас ва ба ҷо овардани гуфтаҳои он хеле муҳим аст! Он дар мо кор намуда, моро бо қувваи Худо дигаргун мекунад.

Дуо гуфта, Худоро барои Каломаш шукргузори кун. Аз ӯ хоҳиш кун, то ба ту ёри диҳад, ки мувофиқи гуфтаҳои ӯ зиндагӣ кунӣ.

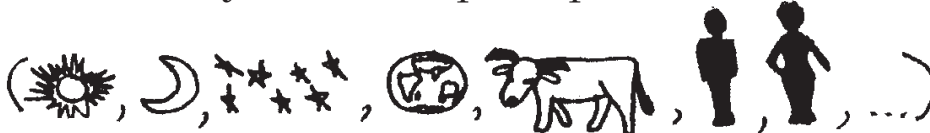
Дарси 4

Даҳ аҳком (қисми 1)

Оё пештар оиди Даҳ аҳком (=фармуда) шунида будӣ? Онҳоро дар боби 20-уми китоби Хуруҷ (Таврот) пайдо карда метавонӣ. Инак чор ҳукми аввалин:

1. Танҳо Худои ягонаро парастииш намо.

2. Ба ягон чиз чуз Худо сачда накун.

3. Бо номи Худо қасам нахӯр. (мисли бо Худо, Масех, Исо)

4. Барои ҷалол додани Худованд рӯзи истироҳатро аз рӯзҳои дигар ҷудо кун.

Одамони диндор дар Паймони Куҳан (=Таврот) аз Исо пурсиданд, ки кадом ҳукм бузургтарин аст. Ҷавоби Ҷоро дар поён навис: (Матто 22:37)

Дарси 5

Даҳ аҳком (қисми 2)

Инак шаш фармудаи навбатӣ:

5. Падару модари худро ҳурмат намо.
6. Одамкушӣ нақун.
7. Ваъдаи вафодорӣ дар никоҳро нашикан.
8. Дуздӣ нақун.
9. Дурӯғ нагуӣ.
10. Чизеро, ки ба дигаре тааллуқ дорад, барои худ орзу нақун.

Исо ҳамчунин ин фармудаҳоро ҷамъбаст намудааст. Дар поён он чиро, ки \bar{U} гуфтааст, навис (Матто 22:39).

Даҳ аҳком (фармуда) чун оини Мусо маълум буданд. Румиён 3:20 мегӯяд: “Бо аъмоли шариат ҳеҷ одаме пеши \bar{U} сафед нахоҳад шуд; гуноҳ ба воситаи шариат дониста мешавад”. Ин маънои онро дорад, ки мо наметавонем бо Худо дӯст бошем, зеро ҳамамон ақаллан ягон фармударо вайрон кардаем.

Дарси 6

Бо Бовар

Ин суханҳоро бо фармудаҳо аз саҳифаҳои 6-7 дарсҳои 4-5 мувофиқат кунон. Рақами мувофиқро ба чоркунҷаҳо гузор.

- “Ман модарамро гӯш кардан намехоҳам”.
- “Ман ҳақиқатан мехоҳам мисли он хона дошта бошам”.
- “Муҳимтарин чиз дар ҳаёти ман киштии ман аст”.
- “Муҳимтарин чиз дар ҳаёти ман ҳар рӯз хондани толеънома аст”.
- “Ман ба онҳо гуфтам, ки мактуб фиристодам, аммо онро ҳатто нанавиштаам”.

3 Ҳамаи мо дар ягон давраи ҳаёти худ ҳукмеро (фармудаеро) вайрон кардаем.

Ин фармудаҳо ба мо нишон медиҳанд, ки мо барои ҷалоли Худо ба қадри кофӣ хуб нестем.

Хушхабар он аст, ки Худо одамонро бе аҳком росткор мегардонад! Румиён 3:22.

Оинаро истифода бурда, чӣ будани инро фаҳм. Дар хатҳои зерин ин суханонро навис!

Худо одамонро бе аҳком росткор мегардонад!
Румиён 3:22

1

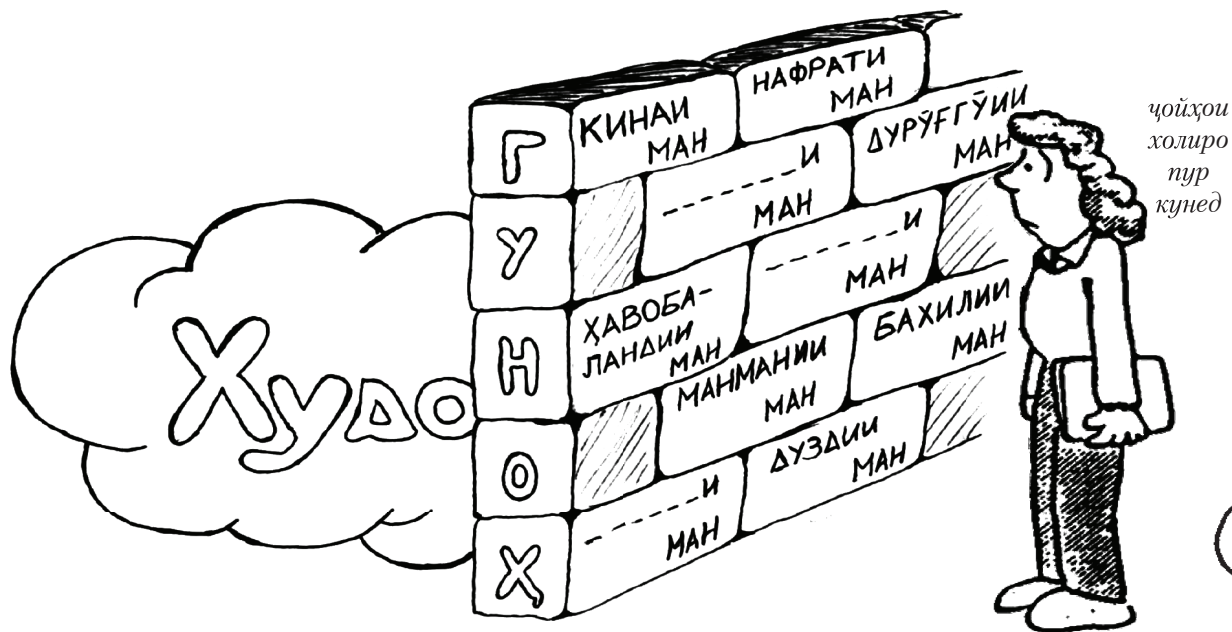
Давом деҳ ва Румиён 3:20 – 26-ро хон.

Бовар ба Сарвар Исои Масеҳ ягона роҳест барои дӯст шудан бо Худо.

Дарси 7

Девор

Оё ту ягон бор кӯшиш кардаӣ бо касе ки дар он сӯи девор аст, гуфтугӯ кунӣ? Ин ҳақиқатан кори душвор аст! Айнан ба монанди он ки девор ду касро аз ҳам ҷудо мекунад, гуноҳамон байни мо ва Худо меистад.

Румиён 6:23-ро дар ин ҷо навис _____

Марг натиҷаи гуноҳи мост. Ин он чизест, ки мо барои гуноҳҳои худ сазовор ҳастем.

Ҳаёти абадӣ он чизест, ки Худо ба мо пешкаш мекунад, агар мо Худованд Исои Масеҳро ба дили худ қабул кунем ва роҳбари ро ба Ӯ супорем.

Ҷойҳои холиро аз Ғалотиён 2:20 пур кун.

“Ва акнун на ман _____, балки Масеҳ дар ман _____. Ва ин ки ҳоло дар ҷисм зиндагӣ мекунам, ин яъне бо _____ ба Писари Худо зиндагӣ мекунам, ки Ӯ маро дӯст дошт ва Худро барои ман таслим кард”.

Дарси 8

Мо озод ҳаётим

Исо ҳаёти Худро барои мо дод.

“Мо барои гуноҳхоямон доварӣ карда намешавем, зеро Исо моро озод кардааст. Шариат барои озод кардани мо ҳеч қуввае надорад, зеро мо чунон гуноҳкор будем, ки шариатро риоя карда наметавонистем. Худо он кореро кард, ки шариат ба ҷо оварда наметавонист. Ў Писари Худро ба замин бо ҳамон ҳаёти инсоние фиристод, ки дигарон барои гуноҳ кардан истифода мебаранд. Ў ҳамон ҳаёти инсониро барои пардохтани музди гуноҳ истифода бурд ва ҳамин тарик қувваи гуноҳро барҳам зад” (Румиён 8:1–4)

Дар ин муаммо калимаҳоеро, ки дар зершон хат кашида шудааст, ёбед ва онҳоро ба давра гиред.

Ҳарфҳои боқимондари аз боло то поён аз дасти рост ба дасти чап бихон ва дар поён бинавис.

Имон ба ин ва таваккал ба Ў бовар номида мешавад.

Дарси 9

Бовари Паймони Қуръан

Дар Таврот ҳама намудҳои дostonҳо оиди он ҳастанд, ки чӣ гуна одамон бисёр солҳо пеш ба Худо таваккал намуданд, то дар зиндагиашон ёри расонад ва чӣ тавр Худо ба дуоҳои онҳо ҷавоб дод. Онҳо бовар доштанд, ки Худо метавонад он чиро, ки ваъда кардааст, иҷро намояд. Агар ба ту ёри даркор бошад, Ибриён боби 2-ро хон.

Насли ту баробари
миқдори ситораҳои
осмон бисёр хоҳад
буд.

Бисёрии ин одамон 10 фармуда доштанд, аммо мо онҳоро на барои он дар ёд дорем, ки ин аҳкомро (=фармудаҳоро) риоя карда метавонистанд. Ин бовари онҳо ба Худо буд!

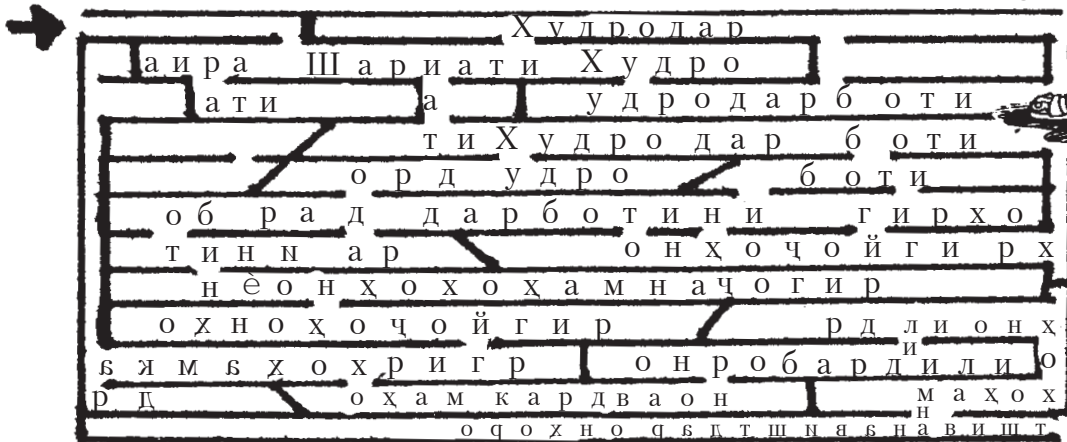
Дарси 10

Дили нав

Худо ба одамони Таврот оиди паймони наве ки бо онҳо бастанӣ буд, гуфта буд. Он аз 10 фармуда ки дар санг навишта шуда буд, фарқ мекард.

Роҳи худро аз байни лабиринт пайдо кун, то ки ваъдаи Худоро бихонӣ:

(Ирмиё 31:33)

Исо барои он омад, ки ин паймони навро ба ҳама расонад. Мардум қоидаҳоро акнун бо дили бад риоя намекунанд, чунки Исо ба онҳо дили нав медиҳад. Ҳизқиёл 36:36 мегӯяд, ки Худо инро бо Рӯҳулқудси Худ, ки ба мо медиҳад, ба ҷо меоварад.

Румиён 8:9-ро хон: Агар касе дорои _____ набошад, вай ба Масех _____ надорад.

Дарси 11

Рӯҳи Худо

На ҳамаи одамон дар Паймони Куҳан дорои Рӯҳулқудс буданд. Онҳое ки Рӯҳулқудсро доштанд, Онро муваққатан барои муддате ки ба онҳо ёрии махсус аз Худо даркор буд, доштанд.

Паймони Навин аз он иборат буд, ки ба ҳар як шахси боваркарда нишонае (мӯҳре) дода мешуд, ки Он Рӯҳулқудс буд. (Эфсӯсиён 1:13).

Юҳанно 14:15–17-ро хон. Он чиро, ки оиди Рӯҳулқудс мехонӣ, дар зер навис.

1.

2.

3.

4.

14

Оятҳои зеринро ёфта, чизи омӯхтаатонро навис.

Юҳанно 14:17 – Рӯҳулқудс дар мо зиндагӣ мекунад.

Юҳанно 16:8

1Қӯр.2:10

Юҳанно 16:4

1Қӯр. 12:11

Рӯҳулқудс Рӯҳи Худост ва бинобар ин Ӯ ба Худо ҷалол меоварад. Рӯҳулқудс барои донистани Худо низ ба мо ёри мерасонад. Ҳар қадар мо бештар хонем, Ӯро бештар дӯст медорем.

14

Дарси 12

Донишмани Худо

Дӯстии хуб дар он асос ёфтааст, ки дӯстон якдигарро то чӣ андоза хуб медонанд. Ҳангоме ки мо ягон касро хуб медонем, мефаҳмем, ки чаро онҳо ба таври муайян рафтор менамоянд ва чаро он чиро ки мегӯянд, мегӯянд. Оиди Худо низ ин дуруст аст. Худо аллакай ҳама чизро оиди мо медонад – чизҳои бад ва чизҳои некро. Мо бояд Худоро беҳтар донем. \bar{U} Тавоно аст (Ирмиё 32:17-18), Ломакон аст, яъне дар як вақт дар ҳама ҷо ҳузур дорад (Забур 139:7–12), Абодӣ аст – ибтидо ва анҷом надорад (Забур 90:2), \bar{U} ҳама чизро медонад (Ибриён 4:13), \bar{U} Пок аст (Ишаё 6:3), \bar{U} Одил, яъне бо ҳама боинсоф аст (Дониёл 9:14), \bar{U} Дигарнашаванда аст (Малокӣ 3:6), \bar{U} муҳаббат аст (1Юҳанно 4:8). Ин ҷо барои омӯхтан бисёр чизҳо ҳастанд! Ин дониш оиди Худо дар зиндагии мо дигаргуниҳо меоварад. Агар мо Худоро бидонем, мо барои \bar{U} мехоҳем зиндагӣ кунем. Бале, мо инро мехоҳем. 2Пет. 1:3-ро хонда, дар ин ҷо навис.

Худованд дар Ирмиё 9:24 чунин мегӯяд: “Каси боланда фақат бо он биболад, ки Маро фаҳм мекунад ва мешиносад, ки Ман Худованд ҳастам...” Худованд Исо омад, то ба мо нишон диҳад, ки Худо чӣ гуна аст.

Дарси 13

Дӯстии ҳақиқӣ

Дар оғӯши дӯст будан хуб аст, ҳамин тавр не?
Ту худро чӣ тавр ҳис мекардӣ, агар дертар
мефаҳмидӣ, ки ин аз рӯи маҷбурӣ буд?
Ҳангоме ки одамон корҳои хубро танҳо барои
он мекунанд, ки бояд чунин кунанд, дӯстӣ
вайрон мешавад. Ишаъё ба одамони Паймони
Кухан гуфта буд, ки дӯстии онҳо бо Худо ҳамин тавр вайрон
шудааст. Исо дар вақташ ба ибриён ҳамин чизро гуфта буд.
Худо хоҳони дили онҳо буд! Оинаро истифода бурда, бубин,
ки Ишаъё ва Исо ба одамон чӣ гуфтаанд.

од ыя ,днвявшэм яндєєн нѣМ ьд дүх пнодѣє од мүдрѣм нН
єє ношыгнд ннжэл ,днвнүжэм шптѣьрѣп оѣМ дүх пнодѣл
.тѣь рүд нѣМ

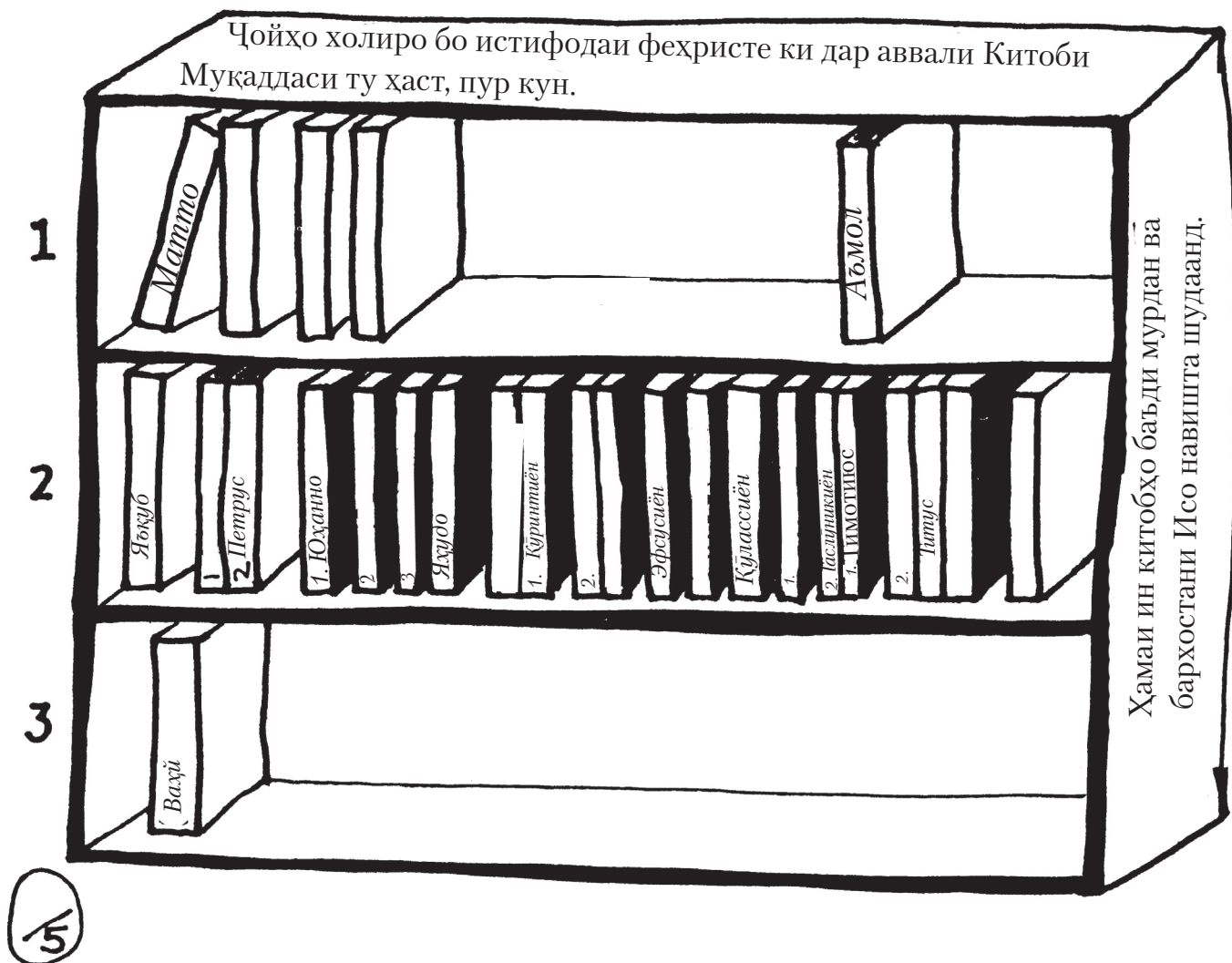
4

“Онҳо Маро бар абас парастииш мекунанд. Чизҳое ки
онҳо таълим медиҳанд, танҳо таълимоту аҳкоми инсонӣ
мебошанд, ки онҳо дар ёд нигоҳ доштаанд” (Матто 15:8–9).

Дарси 14

Китобҳои Паймони Навин

Паймони Навин (=Инчил) аз _____ китоб иборат аст. Он айнан ба монанди китобхона аст. Оиди рафи китобмони **сеқабата** фикр кардан хуб мебуд.

1. Китобҳои таърихӣ. Якум чор китоби Инчил ба мо оиди Сарвар Исо, зиндагии ӯ дар рӯи замин ва аз барои гуноҳҳои мо дар салиб мурдани ӯ нақл мекунад.

2. Номаҳо. Ин китобҳо номаҳои мебошанд, ки онҳоро пайравони Масеҳ барои ёри ба масеҳиёни шаҳрҳои дигар навиштаанд.

3. Пайғамбарӣ. Маънои пайғамбарӣ паём аст. Ин китобҳо паёми Худо оиди чизҳои, ки бояд дар оянда рӯй диҳанд.

Дарси 15

Оятро кӣ навиштааст

Худо зиёда аз 40 касро барои навиштани ин китобҳои Китоби Муқаддас истифода бурдааст. Дар Паймони Куҳан яке хизматгор буд, дигаре шоҳ! Чӯпонон, чанговарон, шоҳзодагон ва бисёр дигарон буданд.

Номи нависандагони Инҷилро бо касбу кори онҳо мувофиқат кунон.

Матто _____ буд

Марқӯс _____ буд

Луқо _____ буд

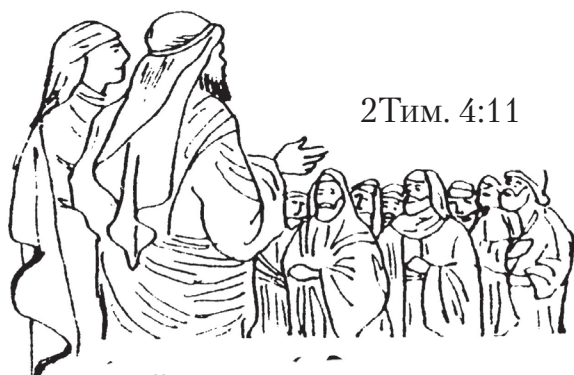
Луқо 5:9–10

Юҳанно _____ буд

4

Матто 9:9-ро хон

2Тим. 4:11

Ёрдамчии Павлус

Кӯлассиён 4:14

Агарчи нависандагон касбу кори гуногун доштанд, Китоби Муқаддас дорои ягонагист. Оятро аз 2Тим. 3:16 ба ёд оваред – Тамоми Навиштаҳо мувофиқи илҳоми илоҳист. Муаллифи воқеӣ Худост.

Дарси 16

Таърихи оила

Китобе ки Матто навиштааст, бо рӯйхати номҳо сар мешавад. Он таърихи оилаи Худованд Исо аст.

Халқи яҳудӣ метавонистанд таърихи ҳазорҳо сол пеш гузаштaro фаҳманд ва ин қисми муҳими зиндагии онҳо буд.

Матто боби 1-ро кушода, як қисми онро хон. Ба оятҳои 1, 2, 6, 16, 17 нигар ва коди саҳифаи 3-ро барои фаҳмидани маъноҳои истифода бар:

– Маънои Исо ин аст: { С Д Ю Б Г В В П О П П О Ю Ю О Г }

– Маънои Масеҳ ин аст: { У В Г У С О Ч О Д А Г }

– Аз оилаи подшоҳ Довуд: { В Г М Г В У О О О О Ч Г }

– Аз оилаи Иброҳим: { В Г Г Г Г Г В Г Ю У О П П Г С Г В Ю О }

④

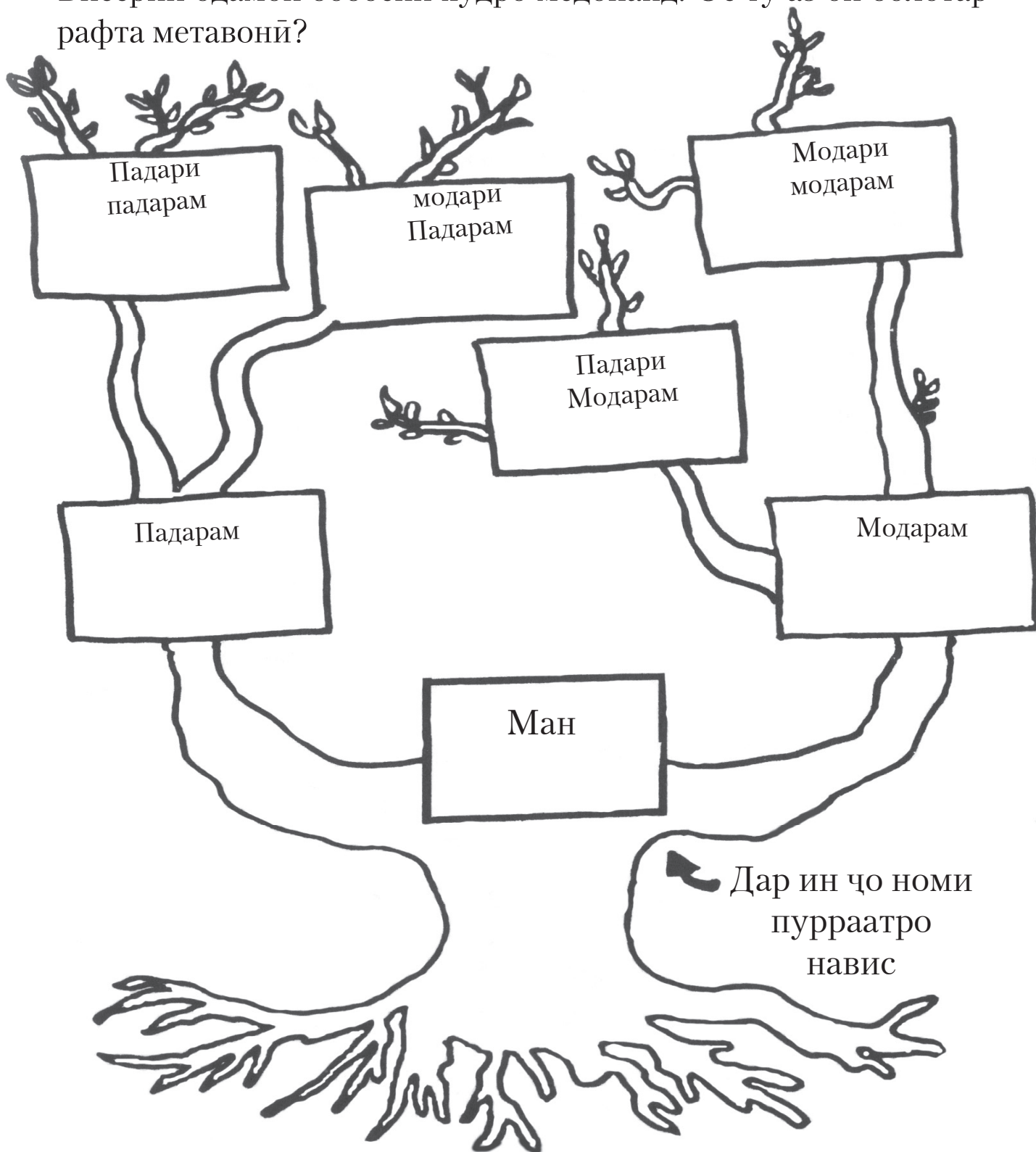
Матто меҳост, то онҳо бидонанд, ки Исо ҳақ дошт подшоҳ шавад ва ҳамаи халқҳо дар рӯи замин бояд ба воситаи ӯ чалол ёбанд (Ҳастӣ 12:2–3), агарчи ӯ ҳозир дар осмон аст.

Ин навигарии муҳим буд, зеро халқи яҳудӣ, ки бовар намекард, барои кушта шудани Исо кӯшиши зиёд мекард.

Дарси 17

Ғабрихи оилаи ман

Оё ту кӯшиш кардаӣ, то шаҷараи оилаатонро пур кунӣ?
Бисёри одамон бобоёни худро медонанд. Оё ту аз он болотар
рафта метавонӣ?

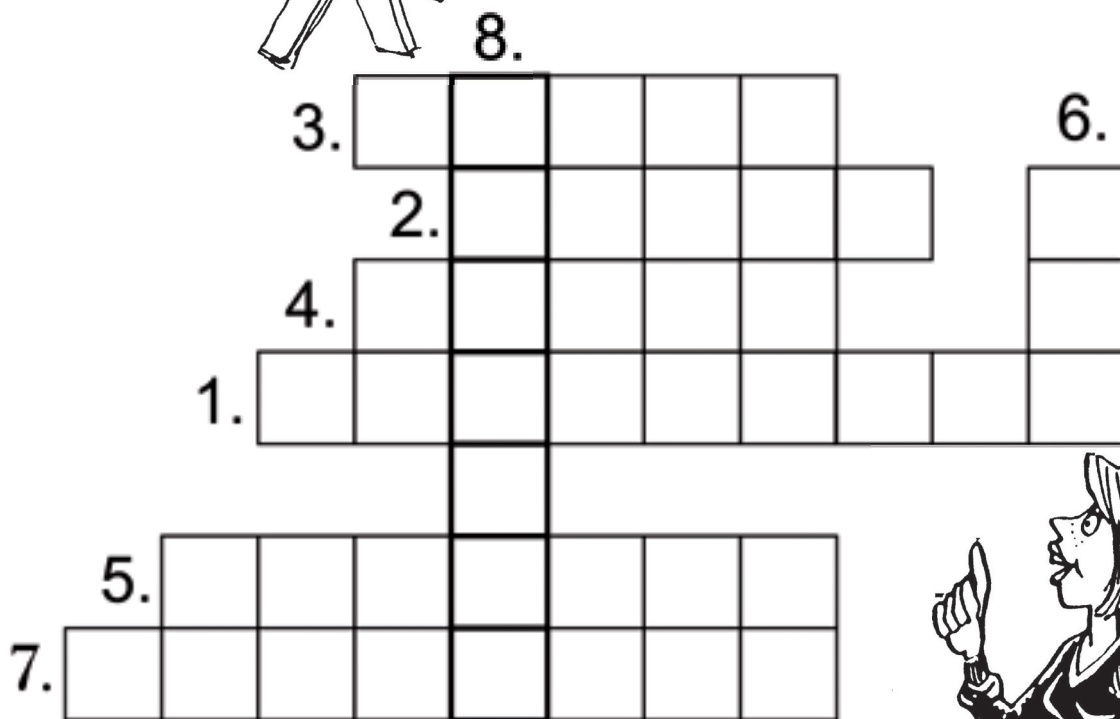

Дарси 18

Ўомада Бур

Пеш аз ҳал кардани ин кроссворд
Матто боби 1:18–25-ро хон.

19

1. Ситорашиносон ба Исо чиҳо оварданд?
(Матто 2:11)

2. Модари Худованд Исо (Матто 1:18)

3. Яке аз тӯхфаҳое ки ба Исо оварда буданд
(Матто 2:11)

4. Фариштаи Худованд ба Юсуф _____ шуд
(Матто 1:20)

5. Кӣ ба Юсуф гуфт, ки ба Миср равад? (Матто 2:13)

6. Ҷ халқи худро аз гуноҳхояшон раҳой мебахшад
(Матто 1:21)

7. Исо дар кучо зода шудааст? (2:1)

8. “Худо бо мост” (1:23).

Дарси 19

Паёми Яҳё

Оё шумо ягон каси муҳимеро дидаед, ки ба шаҳри шумо омада бошад? Одатан пеш аз омадани онҳо ҳама чоро тозаву озода мекунанд ва барои пешвози меҳмонон ҳама чиз тайёр мешавад. Яҳё барои он омада буд, ки барои омадани шоҳ рохро омода намояд.

Матто 3:1–7-ро хон.

Паёми Яҳё чунин буд: “Т_вб_ку_е_,
з_р_ _и М_л_к_ти о_м_н на_д_к а_т”.

Калимаи “тавба” маънои аз гуноҳ рӯ гардонда, дар роҳи Худо зистанро дорад. Подшоҳии осмон барои он наздик буд, ки Исо Роҳе буд барои он Подшоҳӣ ва ӯ омада буд.

Тасвир кардани шахсе ки ҳеч гоҳ надидаӣ, хеле душвор аст, бинобар ин Юҳанно ба мардум андаке оиди Исо гуфт. Матто 3:11–12-ро бихон.

Расмҳоро аз назар гузарон. Оё шаш фарқиятро меёбӣ?

Дарси 20

Паёми Исо

Паёме ки Исо овард, ба паёми овардаи Яҳё хеле монанд буд.
Матто 4:12–25

Матто 4:17-ро дар ин чо навис: _____

Исо медонист, ки агарчи мардум қонунхоро
риоя мекарданд, дилхояшон аз Худо дур буданд.

Оё шумо ягон бор барфро лунда
кардаед? Ҳар қадар онро печонед,
ҳамон қадар калонтар мешавад ва
барфро хеле зуд чамъ
мекунад. Ин андаке бо мавриди

яхудиён монанд аст. Дар тӯли солҳо онҳо ба қонунҳое ки
Худо дар Паймони Кухан дода буд, иловаҳо намуданд
ва мардум акнун мебоист 600 қоидаро риоя мекарданд!

Ин қоидаҳо одатан бо истифодаи амалҳое ки
ба зоҳир равона карда шудаанд, риоя карда
мешуданд ва ба дили онҳо таъсире намегузоштанд.

Исо медонист, ки бе дили нав онҳо ба Худо
писанд омада наметавонанд. Исо чанде одамонро
бо худ гирифт, то барои ба халқ расондани
Х_ _ _ _ _ и П_ _ _ _ _ й ба Ў ёрӣ диҳанд. Ў Подшоҳи ин
Подшоҳӣ буд, бинобар ин мехост ба онҳо оиди он нақл кунад.

Дарси 21

Хушбахтии ҳақиқӣ

Исо ба кӯҳ баромад ва бо тамоми мардуме ки аз пайи ӯ мерафтанд, суҳан ронд. Матто 5:1–12-ро хон ва ту маънои ҳақиқиро дар паси фармудаҳои қадимӣ мефаҳмӣ. Ин на роҳи ба осмон рафтан буд, аммо нишон медод, ки чӣ тавр касе ки бо Худо муносибати дуруст дорад, зиндагии дуруст ба сар бурда метавонад.

							8.	1. Онҳое ки фарзандони Худо номида хоҳанд шуд, _____ ҷуён мебошанд (о.9)
1.								2. Онҳое ки раҳм хоҳанд ёфт (о. 7).
								3. Подшоҳии
3.								осмон ба
								онҳое _____ дорад,
4.								ки ба Худо эҳтиёҷ
5.								доштанашонро медонанд (о. 3).
6.								4. Пайравони Исо ш _____ он
7.								мебошанд (о. 1).

5. Исо ба кӯҳ баромад, зеро _____ ро дид (о.1).

6. Онҳое ки Худоро хоҳанд дид (о. 8).

7. Номи дигар барои “ҳалим” (о. 5). Ф _____ н

8. Онҳое ки вориси замин хоҳанд шуд (о. 5).

Хушбахтии ҳақиқии бардавом танҳо дар шинохтани Худо ва барои ӯ зиста, ба дигарон ёри додан буда метавонад.

Дарси 22

Бенаво

Матто 5:3-ро хон ва онро дар ин чо навис:

1

Яъне онҳое хушбахтанд, ки медонанд, ки наметавонанд худашон муносибаташонро бо Худо дуруст кунанд. Ин одамон медонанд, ки мӯҳтоҷи вобастагии пурра ба Худо мебошанд ва ягона роҳ сӯи Худо ба воситаи Сарвар Исои Масеҳ аст.

Мо ҳама _____ кардем (Румиён 3:23).

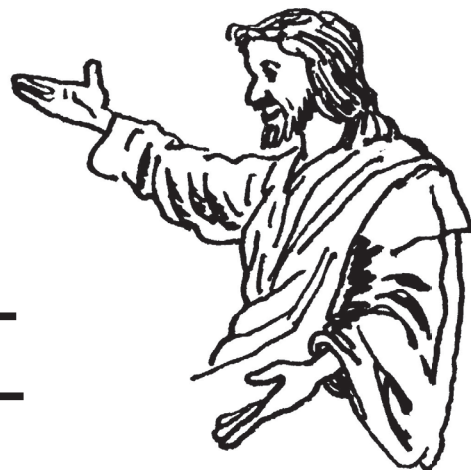
Музди гуноҳ _____ аст (Румиён 6:23).

Ҳангоме ки ҳанӯз гуноҳкор будем, Масеҳ _____
_____ (Румиён 5:8).

Ҳар касе бовар кунад, ки Исо Писари Худост, ва Ӯро ба дили худ қабул кунад, _____ Худо шуда метавонад (Юҳанно 1:12).

4

**Исо гуфтааст, ки “Ман _____
ва _____ ва _____ ҳастам;
касе наметавонад назди _____
ояд, магар ин ки ба василаи _____**

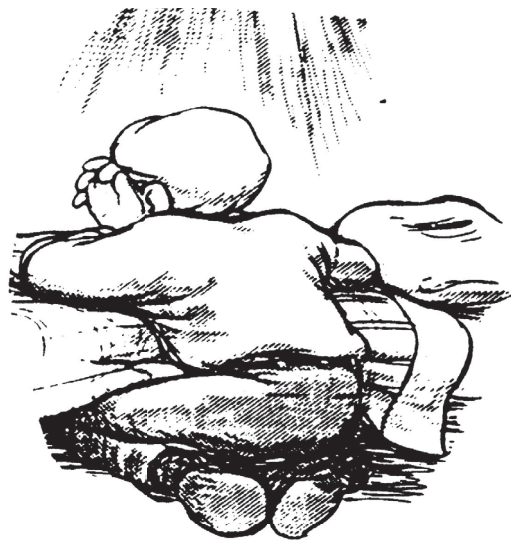

2

(Юҳанно 14:6.).

Дарси 23

Мотамзадагон

Матто 5:4-ро хон.

Ин оят маънои онро дорад, ки одамоне ки гуноҳкориҳои худро фаҳмида, аз он рӯ мегардонанд, ҳақиқатан рӯҳбаланд мешаванд (бахшида хоҳанд шуд).

Ин хабари хеле хуб аст! Ҳангоме ки мо гуноҳхоямонро назди Худо эътироф мекунем (андӯхгин мешавем), метавонем аз сар пок ва нав шавем. Беҳуда нест, ки Исо гуфтааст, ки мотамзадагон акнун шод буда метавонанд.

Дар Паймони Куҳан гуфта шудааст, ки шахси гуноҳкор мемирад (Ҳизқиёл 18:4). Акнун Исо гуфт, ки мо метавонем бахшида шавем.

1Юҳанно 1:9-ро (дар охири Китоби Муқаддас) навис. Чои холиро дар охири оят пур кун:

“Агар гуноҳҳои худро эътироф кунем, \bar{U} амин ва одил аст, ки _____

”.

Оё ту ягон бор чунин кардаӣ? Ҳа/Не.

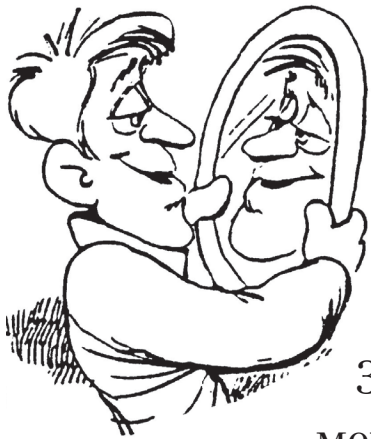
Агар гуноҳҳои мо бахшида шаванд, мо дӯстони Худо шуда метавонем! Барои ин воқеан ҳам шодӣ кардан мумкин аст! Ба \bar{U} дар ин бора бигӯ.

Дарси 24

Ҳалим

Одамони диндори он замон аз қоидаҳои худ фахр мекарданд. Онҳо чунон мезистанд, ки гӯё танҳо ба қоидаҳо эҳтиёҷ дошта бошанд – онҳо ба Худо вобаста буданро бас карда буданд.

*Ҳалимӣ – ба принципҳои роҳбарикунандаи Ҷитоат намудан ва донишҷӯи он мебошад. Худо медонад, чӣ чиз бароямон беҳтар аст. Исо гуфтааст, ки замин ва барои вафодорон ваъда шудааст, танҳо ба шахсони ҳақиқатан фурутан дода хоҳад шуд.

1Подшоҳон 16:7 мегӯяд, ки “Худо на ба монанди одамони менигарад. Одамони ба зоҳири одам менигаранд, аммо Худованд ба дил менигарад”. 1Петрус 3:3–4 оиди он чи Худо муҳим меҳисобад, гуфтаниҳои зиёде дорад.

Дар ин муаммо ин калимаҳоро ёб:

ороиш, зоҳирӣ, тилло, зебо, одамият, ҳалим, гаронбаҳо, Худо.

Ҳ А З Х У З Ҳ Г А Р
О Р О И Ш Е А Т Х О
Л О Ҳ З О Б Р Й У И
Л Т И Л Л О Л Л Д Ш
Г А Р О Н Б А Ҳ О Й
А О Й О Д А М И Я Т
Р Ҳ А Л И М О Д А М

Дарси 25

Онҳое ки гурунаанд

Дар хатҳои зерин ин суҳанонро навис!

Оқээ, тьлодь ннотъншт вь нотънэүрүт ошүХ
.дүш днъхох қээ охно ня

Оё шумо ягон бор кӯдаки гуруснаро дидаед? Агар дида бошед, пас медонед, ки барои он кӯдак аз шире ки вай ба он эҳтиёҷ дорад, чизе муҳимтар нест. Петрус гуфтааст, ки масеҳиён монанди он кӯдак мебошанд, онҳо ба чизҳои илоҳӣ эҳтиёҷ доранд ва мехоҳанд росткорона зиндагӣ кунанд, зеро онҳо Ҷро дӯст медоранд (1Пет. 2:2).

Оё ту оиди Худованд Исо бештар омӯхтан мехоҳӣ? Чӣ тавр ту чизи бештар фаҳмида метавонӣ?

К_т_би Му_адд_ро_он. Ба ч_м_т_ра_.
Б_ди_ар_ма_е_иён_с_хб_т_к_н. Бо Х_до_с_хб_т_кун.
Ом_з_ш_К_то_и_М_қа_асро_да_ом_д_х.
Он_ч_ро, ки Х_до_анд_ме_ӯяд, ба ч_о_ар.
О_ди_о_чи_б_р_ят_н_фа_мост, са_ол_д_х.

Мақсади Павлус дар зиндагӣ бештар шинохтани Исо ва фаҳмидани он буд, ки ин чӣ гуна дар зиндагии ӯ дигаргунӣ ба амал меоварад (Филиппиён 3:10).

Дарси 26

Раҳмеи

Хушо раҳмдилон, зеро ба онҳо раҳм карда хоҳад шуд. Агар мо ба дигарон меҳрубонӣ ва бахшояндагӣ нишон диҳем, Худо ба мо меҳрубонӣ ва бахшояндагӣ зоҳир мекунад (Матто 5:7).

Матто 18:21–35-ро хонед.

Дар ҳақиқат маҳдуд карда нашудааст, ки дигаронро чанд бор бояд бахшем. Агар ба назар гирем, ки чӣ тавр Худо тамоми гуноҳҳои моро бахшидааст, мо бояд тайёр бошем, ки гуноҳҳои нисбати мо содиркардаи дигаронро бахшем. Кроссвордро ҳал намо.

Рост →:

1. Хоча ___ дод (о. 25)
5. Шахсе ки қарз гирифта буд, _____ буд (о. 26)
6. Мо бояд дигаронро аз самими дил _____ (о. 35)
8. Исо оиди роҳе гап мезад, ки одамон дар
П _____ и Ў бояд раҳмдилӣ нишон диҳанд (о. 25)
11. Подшоҳ _____ омад (о. 27)
13. Ғулом ба хашм омада, ғуломи дигареро _____ дошт. (о.28)
14. “Қарзатро ба ман ___ кун”, – гуфт ғулом. (о. 28)

Поён ↓:

1. Исо гуфт: “Подшоҳии _____ монанди... (о. 23)
3. Хоча аз ғуломаш ба _____ омада, ӯро ба зиндон андохт

(о. 34)

4. Ғулом ба зону афтода, _____ (о. 26)

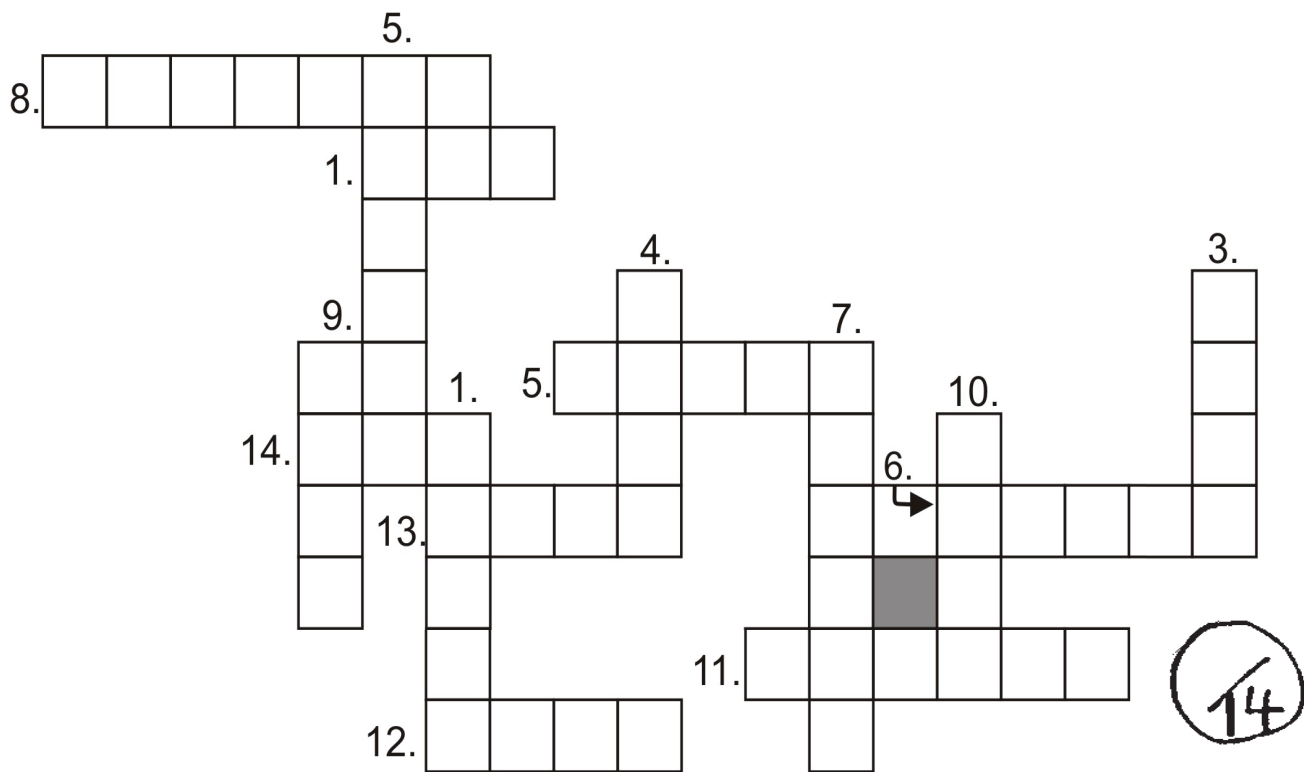
5. Чанд бор ту бояд бубахшӣ? _____ карат ҳафт (о.22)

7. Шахс гуфт: “Ба ман _____ деҳ ” (о. 29).

9. Ҳар ду шахс _____ гирифтанд. (о. 28)

10. Агар Худо ба мо р _____ карда бошад, мо бояд ба дигарон низ _____ кунем.

12. Дигар ғуломон ғамгин шуда, ҳама чизро ба хоҷашон _____ карданд. (о. 31)

Худо меҳрубона ба мо раҳм намуд, хангоме ки мо сазовори он набудем. Ў меҳоҳад, ки мо ба дигарон ҳамон тавр рафтор кунем.

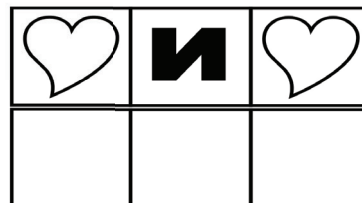
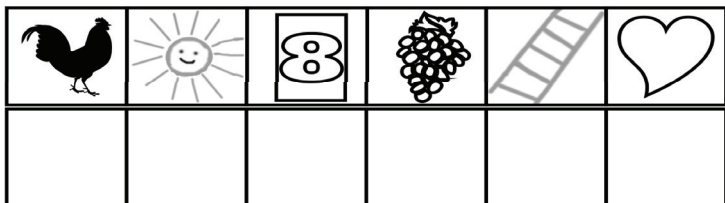
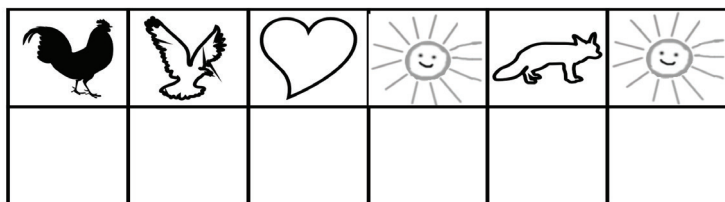
Дарси 27

Пок

Ҳарфи аввали ҳар як суратро дар хоначаи поёни навис, то ояти зеринро ба анҷом расонӣ: (Матто 5:8)

“Хушо покдилон, зеро ки онҳо

3

Покдил маънои онро дорад, ки фикрҳои мо бояд пок бошанд ва гуноҳ бар онҳо ҳукмфармо набошад. Ҳангоме ки мо ба дигарон менигарем, гумон карда метавонем, ки мо он қадар бад нестем. Аммо пок будан ё набудани мо ба он вобаста нест, ки дигарон чӣ гуна ҳастанд, балки Худо инро муайян мекунад. Румиён 3:23 мегӯяд, ки ҳама ба меъёрҳои комили Худо мувофиқат намекунанд. Ҳатто шоҳ Довуд медонист, ки ӯ ба дили пок эҳтиёҷ дорад ва ӯ рӯҳи нав хоҳиш кард (Забур 50:10).

Хушxabар барои масеҳиён он аст, ки хангоме мо Исоро чун Сарвар ва Наҷоткори худ қабул мекунем, ӯ моро пок мекунад. 2Кўринтиён 5:17-ро хон.

1

Мо офаридаи н _____ ҳастем. Чизҳои кўҳна гузаштаанд, ва инак ҳама чиз _____ шудааст!

1Юҳанно 1:7 “Хуни Исо моро аз ҳар гуноҳ пок месозад!”

Дарси 28

Сулҳҷуён

Яҳудиён кӯшиш карданд ба воситаи риояи қоидаҳо бо Худо сулҳу осоиштагӣ дошта бошанд. Худи Исо осоиштагии мост ва мо танҳо ба хотири Сарвар Исои Масех бо Худо сулҳу осоиштагӣ дорем. Ишаъё оиди омадани Сарвар Исо гуфта буд. Ҳар як ҳарфи дуюмро нависед.

→ А Р Қ Е И Т Б Л М Ф У К Ш
Б О С В Т И О Р Г Х М У О
Д Қ О Е И З Қ У А Л Б К Б
Й О Ш Р Т П Ф А И Д О А В
Р Г И Й Қ Ъ О Я В У И М Д
Б М К И А Р У И Е О Р С Т
О Й И П Ш Қ Т З А Э Г У Й

Исо, А _____, _____, _____, _____
_____ аст:(Ишаъё 9:6) 3

Сулҳҷуён бо бовар ба Сарвар Исо бо Худо осоиштагӣ доранд ва мехоҳанд ба дигарон оиди он нақл кунанд, ки чӣ гуна ин осоиштагиро доро шудан мумкин аст (Матто 5:9)

Ту ба кӣ оиди осоиштагӣ бо Худо, ки мо дорем, нақл карда метавонистӣ?

Исо ба пайравони Худ ваъдаи махсус медиҳад. Юҳанно 14:27-ро хон.

Маҳз Исо метавонад ба мо ин ваъдаро диҳад. Чӣ Хушхабарест, то онро ба дигарон бирасонем!

Дарси 29

Таъқибиуда

Пайравӣ ба Исо роҳи осон нест, ва Исо равшан мегӯяд, ки ба халқи Худо барои ба роҳи Худо рафтанишон рафтори бад хоҳанд кард.

Матто 5:10–12-ро хон.

Исо ба пайравони Худ гуфт, ки дар оянда онҳо таъқио карда мешаванд. Ба Исо таҳдид мекарданд ва ӯ медонист, ки бо дигарон низ чунин хоҳад шуд. Мукофоти онҳо зиндагии ҷовидон бо Худост, ки ӯ соҳиби ҳама некиҳо аст.

Матто 7:14-ро хон ва муамморо ҳал кун.

Т Ё Ф Т А Н Д А Р А Т
А Г Р М Е Б А Р А Д Ё
Н Д Т К Ф Х Р Х Т А А
Г К А В К С В А С Е Ъ
Р О Ҳ О А Ђ О Ё Л В М
И С М Р М Ф З Т Ҳ О Е
С О К О С О А С О Ё Б
Ъ Н Д У Ш В О Р И Ҳ А

Дарвоза, васеъ, осон, мебарад,
роҳ, танг, душвор, ҳаёт, кам
ёфтан.

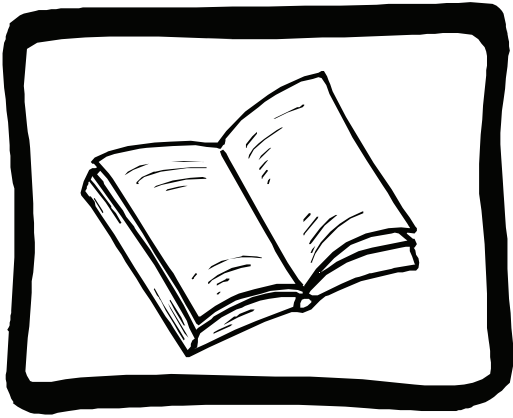
3

Ҳангоме ки ҳеҷ кас ёрӣ намедихад, барои Исо зистан шояд душвор бошад, аммо дар ёд нигоҳ доред, ки Худо ба мо Рӯҳи Покро додааст, ки ӯ ба мо ёрӣ медиҳад. Мо Каломи Худоро дорем ва метавонем доимо бо масеҳиёни дигар вохӯрем ва ба якдигар оиди он гап занем.

Дарси 30

Китоби Муқаддас

Китоби Муқаддас китоби олидарача аст, зеро оиди Худои бузург нақл мекунад, ки Писари Худ Исои Масехро фиристод, то ба одамон барои беҳтар фаҳмидани Ӯ ёрӣ расонад.

Ибриён 4:12–13-ро

хон ва он чиро, ки дар ин порча омӯхтӣ, навишта гир.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

16

Каломи Худо андешаҳо ва ҳиссиёти дили моро ҳукм мекунад.

Каломро хон ва омӯз. Аз он ғизо гирифта, инкишоф ёб. Ончиро, ки омӯхтӣ, ба дигарон расон.

Дарси 31

Ин он мегӯяд, ки Худованд Исо мегӯяд...

Ҳар ҳарфи сеюмро ранг кун. Ин ҳарфҳоро дар чойҳои холии поён нависед, то ки оятҳои Паймони Куханро ба анҷом расонед.

А С Х С Д И Е Ш Р Т Г А Р Е Д
Я Ш З А С Ү Д Х Р А С С Ч К А
Ж М Р Ү У В Й Қ А М Н Т И Ж Ф
Н М А О У Ҳ Б Ч М В Т Х Ф Г У
А Р Д Д Ф О М О В А Й А Н Ч Н
М К Д

Ирмиё 9:23–24

“Худованд чунин мегӯяд: “Бигзор хирадманд бо _____ и худ наболад, ва зӯровар бо _____ и худ наболад, ва сарватдор бо _____ и худ наболад, балки каси боланда фақат бо он биболад, ки Маро _____ мекунад ва мешиносад, ки Ман _____ ҳастам”.

